

Bilag 15.

Sindssygehospitalet i Viborg.

Viborg, den 8. Februar 1938.

I Anledning af Justitsministeriets Skrivelse af 1. ds. — Brev Nr. 3509, Journ. 2. K. 1937 Nr. 1031 —, hvori anmodes om en Udtalelse med Hensyn til „Forslag til Lov om sindssyge Personers Hospitalsophold“, skal man tillade sig at fremføre følgende:

ad § 1: Intet at bemærke.

ad § 2: Man skal her tillade sig at henvise til de Betragtninger, der er fremført af Hr. Prof., Dr. med. Hj. Helweg i „Ugeskrift for Læger“ Aargang 1937 Nr. 48 pag. 1302, og som angaar Indlæggelse af sindssyge Personer, der er farlige for deres Omgivelser. Man kan kun tiltræde, at Berettigelse, resp. Pligt, til Indlæggelse — eventuelt Tvangsindlæggelse — af saadanne sindssyge, ikke kriminelle Personer gøres mindre omstændelig end foreslaet i Lovforslagets § 10, ligesom man maa anse det for i tilstrækkelig Grad betryggende og i Praksis mest hensigtsmæssigt, at Udskrivning, Overflytning til anden Helbredelsesanstalt — i paakommende Tilfælde f. Eks. almindeligt Sygehus — Plejehjem, Alderdomshjem og Anbringelse i Familiepleje overlades til vedkommende Overlæges Afgørelse.

ad § 3: Intet at bemærke.

ad § 4: Intet at bemærke, for saa vidt angaar Forholdene ved Statens Sindssygehospitaler.

ad § 5: Som Konsekvens af en eventuel Tilføjelse i § 2, Stk. 2, saaledes at ogsaa sindssyge Personer, der er farlige for andre, omfattes af denne Paragraf, maa Politiets Bistand kunne ydes ogsaa ved saadanne Personers eventuelle Tvangsindlæggelse.

ad § 6: Intet særligt at bemærke; det maa dog sikkert anbefales som mest hensigtsmæssigt, at det ved Tvangsindlæggelser paahviler Politiet at give Skifteretten, i København Magistraten, Meddelelse herom til videre Beskikkelse af Tilsynsværge.

ad § 7: Intet at bemærke.

ad § 8: Med Henblik paa og Kendskab til de Vanskeligheder og Konsekvenser af vidt forskellig Art, en sindssyg Persons Tilstedeværelse og Handlinger kan afstedkomme i og for et Hjem, selv om paagældende ikke er farlig for sig selv eller sine Omgivelser i egentligste Forstand, vil man ikke undlade — trods de Betæneligheder, der er til Stede overfor dette Problem — at anføre, at man vilde finde det ønskeligt og lidet risikabelt, om ogsaa Hensynet til den sindssyges Familie blev taget i Betragtning, saaledes at en Udskrivning — med Justitsministerens Godkendelse — skulde kunne nægtes, hvor særlige Hensyn til den sindssyges nærmeste Omgivelser taler derfor. Det samme Problem gør sig jo i ikke mindre Grad gældende ved Spørgsmaalet om Adgang til Tvangsindlæggelse af saadanne sindssyge Personer, der uden at være egentlig farlige for sig selv eller andre dog afstedkommer videregaaende Ulemper for Familie og Hjem. Man kunde tiltræde Tanken om, at Overøvrighedens Godkendelse var fornøden ved Tvangsindlæggelse af saadanne sindssyge Personer.

ad § 9: Intet at bemærke.

ad § 10: Tillader man sig at henvise til foranstaaende Udtalelser angaaende Indlæggelse af sindssyge Personer, der er farlige for andre.

ad §§ 11, 12 og 13: Intet at bemærke.

A. Frøkjær Thomsen,

Overlæge.

Til Indenrigsministeriet, Direktøren for Statens Sindssygehospitaler.